

Оксана Міхєєва,
кандидат педагогічних наук, доцент,
в.о. завідувача кафедри соціальної роботи,
Український державний університет імені Михайла Драгоманова,
вул. Пирогова, 9, м. Київ, Україна,
ORCID ID: <http://orcid.org/0000-0002-8358-3840>

СОЦІАЛЬНІ КОМУНІКАЦІЇ У ДІЯЛЬНОСТІ БЛАГОДІЙНИХ ФОНДІВ ЩОДО ПІДТРИМКИ НАСЕЛЕННЯ ДЕОКУПОВАНИХ ТЕРИТОРІЙ

Тенденція трансформації благодійної діяльності від спорадичних гуманітарних акцій до системного інституту соціального захисту дозволяє компенсувати дефіцит державних можливостей у регіонах, звільнених від окупації. Соціальна робота сучасних благодійних фондів спрямовується, передусім, на сприяння повноцінному відновленню життєдіяльності громад. У статті розглядається специфіка соціальних комунікацій у діяльності благодійних фондів щодо підтримки постраждалого населення на деокупованих територіях України в умовах повномасштабної війни та її наслідків. У рамках дослідження на основі комплексного підходу було проведено аналітичний збір первинної інформації про практичну діяльність провідних благодійних фондів, що функціонують у звільнених Херсонській, Донецькій та Харківській областях. На основі проблемного аналізу з'ясовано основні слабкі та сильні сторони діяльності фондів, а також специфіку соціальних комунікацій у її межах. Встановлено, що на деокупованих територіях, окрім традиційних основних форм соціальної роботи – матеріальної допомоги, медичної допомоги, освітніх програм, допомоги з житлом, особливої значущості набувають аспекти соціально-психологічної підтримки, реінтеграційної діяльності, цифрових послуг та правової підтримки. При цьому соціальні комунікації благодійних фондів розглядаються як стратегічна засада з потенційними партнерами, донорами, бенефіціарами для інформування та укріплення довіри. Основними засадами соціальних комунікацій у даному ключі виділено медіа, соціальні мережі, подкастинг та PR-інструменти. У статті обгрунтовано необхідність впровадження цифрових технологій для підвищення ефективності координації соціальної допомоги на тлі загального переходу до людиноцентричної моделі соціальної роботи, з акцентом на індивідуальні потреби постраждалих.

Ключові слова: соціальні комунікації, соціальна робота, благодійні фонди, деокуповані території, підтримка, постраждале населення, медіа, відновлення громад.

Вступ та сучасний стан досліджуваної проблеми.

Масштабна участь благодійних фондів у відновленні деокупованих громад позиціонує ці структури ефективним механізмом швидкого реагування на потреби постраждалих жителів, надання гуманітарної, психологічної, освітньої та реабілітаційної допомоги. У сфері соціально-економічних відносин існують численні ендогенні фактори, що спричиняють майнове розшарування, несправедливий розподіл доходів та виплат, формування нових категорій вразливих груп, включаючи значну частку людей, які втратили житло, роботу або доступ до основних соціальних послуг внаслідок окупації. У таких реаліях саме соціальна робота благодійних фондів стає інструментом, покликаним компенсувати брак державних можливостей та надавати адресну допомогу людям, які її найбільше потребують.

У сучасному інформаційному полі, де домінують контексти візуалізації, соціальні комунікації набувають цифрового формату, отримуючи можливості миттєвого привернення уваги аудиторії, стимулювання проявів емпатії за залученості до кризових суспільних явищ, спонукання до певних практичних дій. Не дивлячись на те, що основною функцією соціальних

комунікацій є інформативна, сучасні медіа часто репрезентують подію в режимі реального часу, фіксуючи малопомітні загалом факти, що призводить до реалізації ним емоційно-символічного функціоналу, не просто демонструє, а оцінює та інтерпретує певне явище чи подію. При цьому візуальний матеріал справляє значно потужніше емоційне враження, ніж будь-який формат текстового опису. Разом із тим, такі можливості несуть за собою розширені межі відповідальності та формування перед благодійними фондами дилеми щодо способів та шляхів донесення максимально правдивої інформації, не використовуючи при цьому чужий біль як «розмінну монету» медіапростору. Соціальна комунікація має бути спрямована на забезпечення балансу між емпатією і об'єктивністю, можливостями залучення бенефіціарів, спонсорів та партнерів і ризиками порушення особистого простору. Очевидно, що проблематика є гостро актуальною та потребує глибшого дослідження.

Сучасна наукова дискусія щодо соціальних комунікацій благодійних фондів набуває стрімкого розвитку, одночасно із актуалізацією проблеми забезпечення гнучкості у реагуванні на соціальні виклики та адаптив-

ності програм допомоги до динаміки обставин. У нещодавніх роботах О. Мартиненко (2024), К. Чапмена та Н. Тай (Charman & Thai, 2025) благодійність найчастіше визначається як добровільна та безкорислива діяльність, спрямована на покращення матеріального, соціального чи морального стану її одержувача, і вони доводять, що благодійність виконує не лише функцію гуманітарної допомоги, а й стає складовою соціальної солідарності.

Опубліковані праці О. Діброва, Т. Лях (2025), О. Панькова, О. Касперович (2022), Т. Спіріна та ін. (2025) зосереджуються на діяльності неурядових установ у сфері соціального захисту та підтверджують, що людські ресурси є ключовим фактором ефективності соціальних програм. Рівень їх залученості детермінує швидкість та якість відновлення громад деокупованих територій. Ученими С. Садрицькою, А. Короп (2020) та Р. Соренсен (Sørensen, 2024) було досліджено практичні проекти діяльності благодійних фондів з соціальних ініціатив.

На продовження, результати дослідження Дж. Лейсі та Н. Моран (Lacey & Moran, 2024) підсилюють вплив благодійних організацій на діяльність тріади уряд – сектор бізнесу – громадськість. Водночас проблема організації соціальної роботи за допомогою сучасних комунікаційних можливостей на деокупованих територіях України залишається маловивченою, що зумовлює необхідність комплексного дослідження.

Мета та завдання. Метою статті є аналіз специфіки сучасних соціальних комунікацій у діяльності благодійних фондів щодо підтримки постраждалого населення на деокупованих територіях України в умовах повномасштабної війни та її наслідків.

Для досягнення поставленої мети були визначені ключові завдання:

1) проаналізувати основні слабкі та сильні сторони діяльності сучасних фондів щодо підтримки населення деокупованих територій, а також специфіку соціальних комунікацій у її межах;

2) розглянути основні засоби соціальних комунікацій із залученням цифрових можливостей медіасередовища;

3) обґрунтувати можливість використання інноваційних інформаційно-комунікаційних технологій у досліджуваній сфері.

Методи дослідження. Методологія дослідження складена низкою сучасних загальнонаукових методів. Зокрема, були використані:

– системний метод, що дозволяє досліджувати феномен соціальних комунікацій у діяльності благодійних фондів щодо підтримки постраждалого населення на деокупованих територіях як цілісне системне утворення;

– компаративний аналіз, що дозволяє досліджувати специфіку соціальних комунікацій на ефективність діяльності благодійних фондів, із урахуванням практичного досвіду та існуючих викликів;

– *теоретичні методи* (аналіз, класифікація, систематизація, узагальнення): для ідентифікації факторів

розвитку соціальних комунікацій, індукція – для прогнозування показників перспективного розвитку, метод наукової абстракції – для формування теоретичних узагальнень, уточнення понятійного апарату, виділення основних понять та категорій, формування висновків дослідження.

Результати. Згідно з дослідженням, проведеним британською організацією Charities Aid Foundation, у 2023 році Україна посіла друге місце у Всесвітньому індексі благодійності, що є безпрецедентним явищем у світовій практиці, оскільки у 2012 році держава була лише на 150-й позиції, а рівень участі громадян у волонтерській діяльності становив близько 6% від загальної чисельності населення (World Giving Index, 2023).

Волонтерство та благодійність перетворилися з епізодичної соціальної практики на потужний інститут соціальної підтримки, роботи з постраждалим населенням деокупованих територій, оскільки в цих умовах благодійність є єдиним джерелом швидкого задоволення основних життєвих потреб. У цих регіонах благодійні соціальні ініціативи наділені особливою значущістю, адже реалізуються через чіткі цільові програми матеріальної підтримки, психологічної та медичної допомоги, заходів з реінтеграції, програм відновлення громад, що певний час перебували під окупацією (Ієрусалимов та ін., 2023).

Сучасні форми та інструменти соціальної роботи благодійних фондів з постраждалим населенням на деокупованих територіях України, окрім матеріальної підтримки, включають різноманітні аспекти соціальних комунікацій:

1) психологічна підтримка, що здійснюється через кризове консультування, групові та індивідуальні сесії, програми арттерапії та мобільні психологічні команди;

2) освітні та інформаційно-просвітницькі програми, спрямовані на відновлення доступу до освіти для дітей та молоді, організацію дистанційного та змішаного навчання, проведення курсів цифрової грамотності, мовної та професійної підготовки для дорослих;

3) програми реінтеграції та відновлення громад, що охоплюють професійну перепідготовку, допомогу у працевлаштуванні, гранти для малого бізнесу, підтримку жіночого підприємництва, а також заходи щодо відновлення соціальної інфраструктури, розвиток громадських центрів, що забезпечують комунікацію та єдність у громадах після деокупації;

4) юридична та соціальна підтримка – допомога у відновленні документів, у доступі до державних компенсацій та програм соціального захисту, що також включає кампанії для привернення уваги міжнародних партнерів до проблем деокупованих територій;

5) інформаційно-цифрові послуги – допомога у освоєнні функціоналу онлайн-платформ, консультування через чат-боти та гарячі лінії, формування об'єднаних баз даних для ефективного розподілу гуманітарної допомоги (Ієрусалимов та ін., 2023; An et al., 2022).

Від початку повномасштабного вторгнення в Україну було офіційно зареєстровано більше дев'яти тисяч

благодійних фондів та понад шість тисяч громадських організацій. Діяльність формацій благодійництва на деокупованих територіях супроводжується низкою ускладнень: до окремих населених пунктів доступ утруднений чи взагалі відсутній, існує ряд бюрократичних перешкод, характерними є підвищені ризики безпеки.

Сучасні відомі благодійні фонди та громадські ініціативи, що займаються соціальною роботою з постраждалим населенням на деокупованих територіях України – благодійний фонд «Допоможемо» (реалізує програми допомоги самотнім людям похилого віку, зокрема на деокупованих територіях), громадське об'єднання «Крізь війну» (основна діяльність полягає у підтримці дітей та їхніх батьків, які потребують лікування та реабілітації, а на деокупованих територіях Фонд організовує мобільні медичні підрозділи, забезпечуючи доступ до основних послуг у громадах, де медична інфраструктура була зруйнована війною); Центр волонтерства та захисту (реалізує гуманітарні, організовує кризове консультування та надає психологічну підтримку мешканцям звільнених населених пунктів, підтримує місцеві громади у відновленні соціальної інфраструктури); громадська організація «Всеукраїнський молодіжний рух «Зробимо це Україна»» (реалізує масштабні соціальні проекти, спрямовані на підтримку вразливих верств населення та розвиток молодіжних ініціатив на звільнених територіях – програми фонду включають волонтерські табори, екологічні та освітні кампанії, допомогу школам та дитячим закладам тощо); Національна скаутська організація України «Пласт» (активно займається соціальною роботою на деокупованих територіях, сприяє розвитку лідерських якостей молоді та інтеграції дітей у мирне життя після травматичних подій); Міжнародний фонд «Карітас України» (надає гуманітарну допомогу, проводить програми психосоціальної підтримки, реалізує довгострокові проекти з відновлення соціальної інфраструктури та підтримки місцевих громад).

Стратегічна взаємодія благодійних фондів з аудиторією для інформування, залучення аудиторії та підтримки стійкої довіри передбачає активне залучення потенціалу соціальних мереж, медіасередовища, PR-інструментів, подкастингу. Особливості соціальних комунікацій благодійних фондів у цифрову епоху приведені у таблиці 1.

Соціальна активність благодійних фондів у комунікаційному полі на сьогодні не можлива без залучення потенціалу медіасередовища. Характер розвитку сучасних медіа не є однозначним, адже останні часто піддаються ризикам маніпулятивного впливу. У висвітленні соціальної діяльності благодійних організацій медіа мають прагнути до забезпечення балансу між правдивістю і етичністю, медійною естетикою і соціальною відповідальністю.

Окремо необхідно зазначити вагу соціальних мереж в процесі, адже онлайн-платформи для спілкування дозволяють миттєво поширювати інформацію, залучаючи увагу широкої аудиторії та привертаючи суспільний погляд до актуальних проблем, благодійних ініціатив, результатів успішних проектів. Часто така інформація провокує активну реакцію громадськості, стимулює до залученості в процес відновлення деокупованих територій, підтримки внутрішньо переміщених осіб (Tkach et al., 2023).

Соціальна робота на звільнених територіях перебуває у стані постійних різноспрямованих змін, оскільки на неї впливають як внутрішні, так і зовнішні фактори – від політичних рішень та безпекової ситуації до активності міжнародних донорів та рівня самоорганізації місцевих громад. Ці процеси є динамічними, оскільки перехідна економіка України, яка перебуває у фазі глибоких структурних трансформацій, супроводжується одночасними змінами у сфері правовідносин, що проявляється у внесенні змін та доповнень до чинного законодавства про соціальний захист.

Вплив на суспільство загалом та кожного його окремого члена зокрема пояснює необмежені можливості масмедіа в процесі формування суспільної свідомості, метою якого є розвиток у людях певних соціальних установок, поглядів, уявлень та переконань, що відповідають вимогам суспільства та держави, та перетворення таких у конкретні дії та практичні результати у різних сферах життя (Діброва & Лях, 2025).

На сьогодні спостерігається загальне зниження рівня довіри суспільства до медіа, при цьому інформації із соцмереж на сьогодні довіряє найбільше українців (близько 60%) (рис. 1).

За даними Центру Разумкова (і фонду «Демократичні ініціативи»), в березні 2024 року найпопулярнішими джерелами інформації про війну в Україні були: телеграм-канали (53 % респондентів), міжособистісні кон-

Таблиця 1

Специфіка соціальних комунікацій благодійних фондів в цифрову епоху

Аспект	Особливості
Соціальна взаємодія	Візуальний контент інтерактивний: можна лайкати, коментувати, ділитися, створювати мему
Адаптивність	Контент оптимізується для різних пристроїв: смартфонів, планшетів, комп'ютерів
Короткочасність уваги	Споживачі контенту швидко переглядають інформацію через велику кількість доступних матеріалів
Емоційний вплив	Зображення можуть викликати сильні емоції, легко привертають увагу і залишаються в пам'яті
Мультимедійність	Комбінується з текстом, аудіо, відео для створення інтерактивного та багатопланового досвіду
Швидкість поширення	Контент розповсюджується миттєво через інтернет, забезпечуючи швидкий доступ до інформації
Доступність	Візуальний контент став доступним для широкої аудиторії завдяки соцмережам, платформам і додаткам

Джерело – сформовано автором

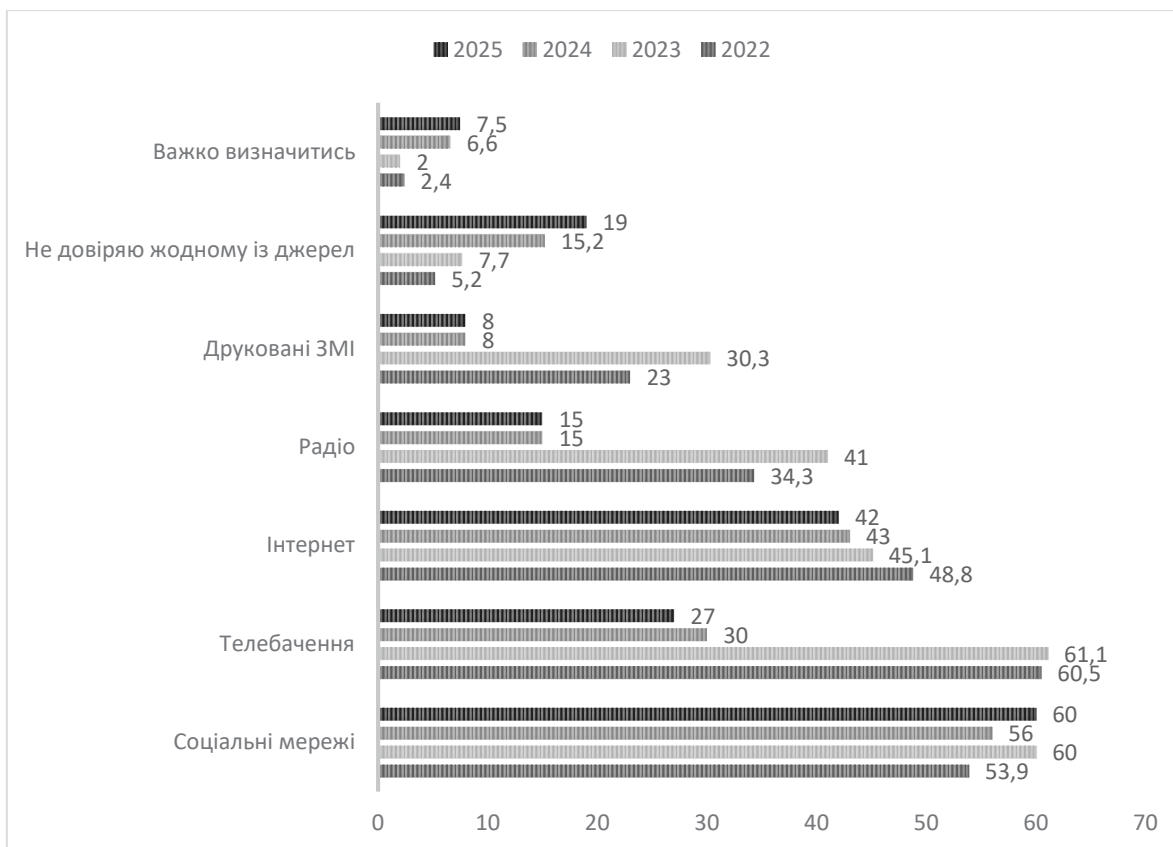

Рис. 1. Рівень довіри суспільства до інформації з медіа, % за 2022–2025 рр.

Джерело: Onora, 2024; Gradus Research Company, 2025

такти (родичі, друзі, знайомі – 42 %) та YouTube (40 %) (Фонд Демократичні ініціативи ім. Ілька Кучеріва, 2024).

Загалом, саме функція впливу на громадську думку об'єднує у собі всі можливості сучасної соціальної комунікації – вона дійсно має величезний потенціал просування у суспільстві певних установок, настроїв, уподобань, потреб і поглядів, допомагаючи через мас-медіа ефективно реалізовувати низку функцій:

- інтегративну – згуртування аудиторії на основі спільних інтересів та соціального діалогу;
- соціально-ідентифікаційну – отримання відомостей про нормативні моделі поведінки та підкріплення індивідуальних цінностей через їх зіставлення з референтними іншими;
- інформаційну – достовірне інформування про проблеми й потенційно важливі проекти.

Водночас основним завданням соціальних комунікацій у діяльності благодійних фондів вбачається все ж формування суспільної думки. Сучасні інформаційні канали можуть не лише забезпечувати регулярне інформування, але й викликати у громадськості емпатію та співчуття, бажання допомогти постраждалим громадам, бути активним учасником процесу суспільного відновлення, що в підсумку сприяє більшій єдності та залученості українського соціуму.

Дискусія. Отримані в дослідженні результати підтверджують одержані раніше ученими К. Чапмен та Н. Тай (Charman & Thai, 2025) висновки щодо важливості використання у соціальній комунікації благодій-

них організацій нових форм інформування та взаємодії: соціальні мережі, відеохостинг, подкастинг та цифрові медіа дозволяють миттєво поширювати необхідні нарративи, залучати масштабну аудиторію до певної проблеми, розвивати емпатію та співчуття до постраждалого населення, стимулювати її до рефлексії про проблеми деокупованих громад. Дослідження О. Ткач та ін. (Tkach et al., 2023) підтверджують отримані результати в частині того, що нові можливості медіа завдяки цифровізації дозволяють миттєво розповсюджувати інформацію.

При цьому необхідно зауважити, що сучасний медійний простір у зв'язку з стрімким розвитком технологій переживає кризу довіри реципієнтів, адже звичним явищем у медіапросторі стають невідповідні маніпуляції, інформаційні та пропагандистські впливи. Водночас варіативність його інструментарію формує нове поле взаємодії. Це може ефективно синергізувати зусилля благодійних фондів та потенційних партнерів, спонсорів, небайдужих громадян, дозволяючи втілювати стратегії відновлення звільнених українських територій.

Інструменти соціальних комунікацій у діяльності благодійних фондів України наразі виходять за усталені рамки фіксації фактів, трансформуючись у ефективний засіб формування суспільних настроїв і тенденцій, емоційних означень тих чи інших явищ для більшого залучення аудиторії, утримання її довіри та уваги. Контент щодо висвітлення соціального стану постраждалого на-

селення, труднощів їх вторинної інтеграції та адаптації дозволяє розвивати нові практики соціальної роботи, сприяє динаміці та розширенню стандартів функціонування благодійних організацій.

Можна стверджувати, що наукова новизна проведеного дослідження полягає у формуванні нового бачення потенціалу цифрового комунікаційного потенціалу у діяльності благодійних фондів, що сприяє підвищенню громадської обізнаності про проблеми населення деокупованих громад, підвищує залученість соціуму до важливих ініціатив і проєктів реінтеграції та регенерації.

Висновки. У рамках аналізу специфіки сучасних соціальних комунікацій у діяльності благодійних фондів щодо підтримки постраждалого населення на деокупованих територіях України в умовах повномасштабної війни та її наслідків було визначено основні слабкі та сильні сторони такої діяльності. Зокрема, перевагами є високий рівень довіри, наявність векторів психологічної та правової підтримки, висока мобільність, гнучкість та адресність допомоги, швидкість реагування. Водночас, ключові виклики полягають у надмірній бюрократії та звітності, недостатній координації, залежності від донорського фінансування, нестачі кваліфікованих кадрів з соціальних комунікацій. Підвищений рівень стресу та певний інформаційний вакуум дещо ускладнюють процес комунікації на деокупованих територіях, що зумовлює відповідну специфіку: пріоритет належить офлайн-комунікації, безпеці та емпатії, важливими є протидія дезінформації та забезпечення високого рівня довіри через прозорість взаємодії.

При цьому вбачається за доцільне залучати цифрові можливості медіасередовища та інформаційно-комунікаційних технологій у досліджуваній сфері: розвивати цифрові платформи для верифікації та розподілу допомоги, залучати прозорі інструменти звітності, цифровізувати логістику та фінансові аспекти. Ставлячи за основу принципи прозорості та підзвітності, благодійні фонди мають активно залучати можливості цифрового медійного середовища та соціальних мереж: якщо вдається викликати інтерес та створити довірливу атмосферу, користувачі соцмережі з великою ймовірністю перетворюються на «реklamних агентів» та безкоштовно поширюють інформацію в мережі про благодійні ініціативи. Подібна ситуація дуже цінна й тому, що кращої реклами, ніж відгуки реальних людей, поки що не вигадано. Перспективи подальших досліджень вбачаються у вивченні практичного потенціалу SMM та PR щодо просування наративів діяльності благодійних фондів у міжнародному медіасередовищі.

ЛІТЕРАТУРА

1. Джерела інформації про війну. Фонд Демократичні ініціативи ім. Ілька Кучеріва (18 квітня, 2024). URL: <https://dif.org.ua/article/dzherela-informatsii-pro-viynu>
2. Діброва О. В., Лях Т. Л. Профілактика професійного вигорання фахівців із соціальної роботи

деокупованих територіальних громад: результати фокус-групового дослідження. *Соціальна педагогіка: теорія та практика*. 2025. №2. С. 55–62. <https://doi.org/10.12958/1817-3764-2025-2-55-62>

3. Дослідження медіаспоживання українців. *Gradus Research Company*. 2025. URL: <https://gradus.app/uk/open-reports/research-media-consumption-ukraine/>

4. Ієрусалимов В., Студеннікова І., Андрієнко Д., Макруц Ю. Аналіз механізмів підтримки осіб, які опинилися у складних життєвих обставинах. Kyiv School of Economics, Center of Public Finance and Governance, 2023. URL: https://kse.ua/wp-content/uploads/2023/05/MFV_Analiz-mehanizmiv-pidtrimki-SZHO.pdf

5. Мартиненко О. Соціальна робота благодійних фондів в Україні з особами, які перебувають на деокупованих територіях. *Ввічливість. Humanitas*. 2024. №3. С. 77–83. <https://doi.org/10.32782/humanitas/2024.3.11>

6. Медіаспоживання українців: третій рік повномасштабної війни: дослідження. *Опора*. 2024. URL: <https://www.oporaua.org/viyna/doslidzhennya-mediaspozhyvannya-ukrayinciv-tretyi-rik-povnomasshtabnoyi-viyni-25292>

7. Панькова О., Касперович О. Український волонтерський рух в умовах збройної російської агресії: можливості, національні та глобальні виклики для післявоєнного відновлення України. *Журнал європейської економіки*. 2022. №21(3). С. 270–87. doi:10.35774/jee2022.03.270.

8. Садрицька С. В., Короп А. О. Особливості соціальної роботи благодійних фондів з людьми похилого віку. *SOCIOPROSTIR: Міждисциплінарна онлайн-збірка наукових праць із соціології та соціальної роботи*. 2020. №9. С. 41–46. <https://doi.org/10.26565/2218-2470-2020-9-05>

9. Спіріна Т., Лехолетова М., Лях Т. Гуманітарні програми допомоги вразливим групам населення в умовах воєнного часу в Україні. *Науковий вісник Ужгородського університету. Серія: «Педагогіка. Соціальна робота»*. 2025. №1(56). С. 228–233. <https://doi.org/10.24144/2524-0609.2025.56.228-233>

10. An J., Briley D. A., Danziger S., Levi S. The impact of social investing on charitable donations. *Management Science*. 2022. №69(2). Pp. 1264–1274. <https://doi.org/10.1287/mnsc.2022.4339>

11. Chapman C. M., Thai H. A. Incentivizing charitable giving: A systematic review of self and otherbenefiting incentives for donating money. *Nonprofit and Voluntary Sector Quarterly*, 2025. <https://doi.org/10.1177/08997640251348411>

12. Lacey J., Moran N. E. Social work with no recourse to public fund migrants: Obstacles and strategies. *British Journal of Social Work*. 2024. №54(2). Pp. 607–628. <https://doi.org/10.1093/bjsw/bcad224>

13. Sørensen R. J. Are politicians more generous? Evidence from charitable giving. *Journal of Economic Behavior & Organization*. 2024. №227. <https://doi.org/10.1016/j.jebo.2024.106742>

14. Tkach O., Batrymenko O., Rudenko S., Tovmash D., Tupytsia O., Yakovleva L. Improving mechanisms of social partnership in the system of “government-business-civil society” in the context of European integration. *Cuestiones Políticas*. 2023. №41(79). Pp. 642–662. <https://doi.org/10.46398/cuestpol.4179.43>

15. World Giving Index 2023. Global trends in generosity. URL: https://www.cafonline.org/docs/default-source/about-us-research/wgi_report_2023_final.pdf?sfvrsn=402a5447_2

REFERENCES

1. Dzherela informatsii pro viinu [Sources of information about the war]. (2024). *Fond Demokratychni initsiatyvy im. Ilka Kucheriva*. Retrieved from: <https://dif.org.ua/article/dzherela-informatsii-pro-viynu> [in Ukrainian]
2. Dibrova, O. V., & Liakh, T. L. (2025). Profilaktyka profesiinoho vyhorannia fakhivtsiv iz sotsialnoi roboty deokupovanykh terytorialnykh hromad: rezultaty fokus-hrupovoho doslidzhennia [Preventing professional burnout among social work specialists in de-occupied territorial communities: Results of a focus group study]. *Sotsialna pedahohika: teoriia ta praktyka – Social Pedagogy: Theory and Practice*, 2, 55–62. <https://doi.org/10.12958/1817-3764-2025-2-55-62> [in Ukrainian]
3. Doslidzhennia mediaspozhyvannia ukraintsiv [Research on media consumption of Ukrainians]. (2025). *Gradus Research Company*. Retrieved from: <https://gradus.app/uk/open-reports/research-media-consumption-ukraine/>
4. Yerusalimov, V., Studennikova, I., Andriienko, D., & Markuts, Y. (2023). Analiz mekhanizmiv pidtrymky osib, yaki opynylysia u skladnykh zhyttievykh obstavynakh [Analysis of mechanisms supporting individuals in difficult life circumstances]. Kyiv School of Economics, Center of Public Finance and Governance. Retrieved from: https://kse.ua/wp-content/uploads/2023/05/MFV_Analiz-mekhanizmiv-pidtrimki-SZHO.pdf [in Ukrainian]
5. Martynenko, O. (2024). Sotsialna robota blahodiinykh fondiv v Ukraini z osobamy, yaki perebuvauiut na deokupovanykh terytoriiakh [Social work of charitable foundations with persons in de-occupied territories]. *Vvichlyvist. Humanitas*, 3, 77–83. <https://doi.org/10.32782/humanitas/2024.3.11> [in Ukrainian]
6. Mediaspozhyvannia ukraintsiv: tretii rik povnomasshtabnoi viiny: doslidzhennia [Media consumption of Ukrainians: the third year of full-scale war: a study]. (2024). *Opora*. Retrieved from: <https://www.oporaua.org/viyna/doslidzhennya-mediaspozhyvannya-ukrayinciv-tretiy-rik-povnomasshtabnoyi-viyni-25292> [in Ukrainian]
7. Pankova, O. V., & Kasperovych, O. Y. (2022). Ukrainskyi volonterskyi rukh v umovakh zbroinoi rosiiskoi ahresii: mozhlyvosti, natsionalni ta hlobalni vyklyky dlia pisliavoiennoho vidnovlennia Ukrainy [Ukrainian volunteer movement under conditions of armed Russian aggression: Opportunities, national and global challenges for Ukraine's postwar recovery]. *Zhurnal yevropeiskoi ekonomiky – Journal of European Economy*, 21(3), 270–287. <https://doi.org/10.35774/jee2022.03.270> [in Ukrainian]
8. Sadrytska, S. V., & Korop, A. O. (2020). Osoblyvosti sotsialnoi roboty blahodiinykh fondiv z liudmy pokhyloho viku [The features of social work of charitable funds with elderly]. *SOCIOPROSTIR: Mizhdystyplinarna onlain-zbirka naukovykh prats iz sotsiologii ta sotsialnoi roboty – SOCIOPROSTIR: The Interdisciplinary Online Collection of Scientific Works on Sociology and Social Work*, 9, 41–46. <https://doi.org/10.26565/2218-2470-2020-9-05> [in Ukrainian]
9. Spirina, T., Lekholetova, M., & Liakh, T. (2025). Humanitarni prohramy dopomohy vrakhlyvym hrupam naselennia v umovakh voiennoho chasu v Ukraini [Humanitarian programs to assist vulnerable groups of the population in wartime conditions in Ukraine]. *Naukovyi visnyk Uzhhorodskoho universytetu. Serii: «Pedahohika. Sotsialna robota» – Scientific Bulletin of Uzhhorod University. Series: Pedagogy. Social Work*, 1(56), 228–233. <https://doi.org/10.24144/2524-0609.2025.56.228-233> [in Ukrainian]
10. An, J., Briley, D. A., Danziger, S., & Levi, S. (2022). The impact of social investing on charitable donations. *Management Science*, 69(2), 1264–1274. <https://doi.org/10.1287/mnsc.2022.4339>
11. Chapman, C. M., & Thai, H. A. (2025). Incentivizing charitable giving: A systematic review of self and otherbenefiting incentives for donating money. *Nonprofit and Voluntary Sector Quarterly*. <https://doi.org/10.1177/08997640251348411>
12. Lacey, J., & Moran, N. E. (2024). Social work with no recourse to public fund migrants: Obstacles and strategies. *British Journal of Social Work*, 54(2), 607–628. <https://doi.org/10.1093/bjsw/bcad224>
13. Sørensen, R. J. (2024). Are politicians more generous? Evidence from charitable giving. *Journal of Economic Behavior & Organization*, 227, 106742. <https://doi.org/10.1016/j.jebo.2024.106742>
14. Tkach, O., Batrymenko, O., Rudenko, S., Tovmash, D., Tupytsia, O., & Yakovleva, L. (2023). Improving mechanisms of social partnership in the system of “government-business-civil society” in the context of European integration. *Cuestiones Políticas*, 41(79), 642–662. <https://doi.org/10.46398/cuestpol.4179.43>
15. World Giving Index 2023. Global trends in generosity. Retrieved from: https://www.cafonline.org/docs/default-source/about-us-research/wgi_report_2023_final.pdf?sfvrsn=402a5447_2.

Oksana Mikheieva,

Candidate of Pedagogical Sciences, Associate Professor,

Acting Head of the Department of Social Work,

Dragomanov Ukrainian State University,

9, Pyrohova Str., Kyiv, Ukraine,

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-8358-3840>

SOCIAL COMMUNICATIONS IN THE ACTIVITIES OF CHARITABLE FUNDS IN RESPECT OF SUPPORTING THE POPULATION OF DEOCCUPIED TERRITORIES

The tendency of transformation of charitable activities from sporadic humanitarian actions to a systemic institute of social protection allows to compensate for the deficit of state capabilities in the regions liberated from occupation. The social work of modern charitable foundations is aimed, first of all, at promoting the full restoration of the vital activity of communities.

The article examines the specifics of social communications in the activities of charitable foundations in support of the affected population in the deoccupied territories of Ukraine in conditions of a full-scale war and its consequences. As part of the study, based on a comprehensive approach, an analytical collection of primary information on the practical activities of leading charitable foundations operating in the liberated Kherson, Donetsk and Kharkiv regions was carried out. Based on the problem analysis, the main weaknesses and strengths of the foundations' activities were identified, as well as the specifics of social communications within them. It was established that in the deoccupied territories, in addition to the traditional main forms of social work - material assistance, medical assistance, educational programs, housing assistance, aspects of socio-psychological support, reintegration activities, digital services and legal support are of particular importance. At the same time, social communications of charitable foundations are considered as strategic interaction with potential partners, donors, beneficiaries to inform and strengthen trust. The main means of social communications in this regard are the media, social networks, podcasting and PR tools. The article substantiates the need to introduce digital technologies to increase the efficiency of social assistance coordination against the background of a general transition to a people-centered model of social work, with an emphasis on the individual needs of victims.

Key words: social communications, social work, charitable foundations, deoccupied territories, support, affected population, media, community restoration.

Дата першого надходження статті до видання: 10.04.2026

Дата прийняття статті до друку після рецензування: 05.05.2026

Дата публікації (оприлюднення) статті: 29.05.2026